

Zilele din urmă(I)

Lucian Tatar

ZILELE DIN URMĂ

(|)

Sunet ciudat de arme,se-aude pe pământ,
Pustiu e-n omenire de pace si credință,
Nisipul din deșerturi,se-mprăstie in vânt,
Fericirea noastră,in tristă suferință!

Vin zilele din urmă si fără adevăr,
Ne calcă falsitatea,hoția și minciuna,
Vrem iar grădina Evei,chiar dacă fără măr,
Orbiți de bogăție,îi căutam cununa!

Ne plâng munții,bătrânii,cu pletele cărunte,
Când văd atâta ură,invidie ,trădare,
Lacrimile limpezi ,izvoarele mărunte,
Semnul că există: si mare si iertare!

Banul,puterea...simbol de biruință,
A-nvins dreptatea lumii,cu cei ,puțini arginți,
Îi căutam zadarnic,fără nechibzuință,
Toți răufăcătorii lumii, s-au transformat in prinți!

Războaie,arme,crime si lacrimi infinite,
Setea umanității,nu va avea hotar,
Ne ducem inspre zile ,prea triste,nedorite,
Ducem crucea vieții,pe única spinare!

AutorLucian Tatar

15 apr 2016 22.25-0023

Olhao-Algarve